

νασχεδιασμός του μνημειακού άξονα της Αριστοτέλους

Reformation of a central area in Menemeni, Thessaloniki

Διεθνής Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός
International Architectural Competition

1996

Μελετητές
Π. Νικηφορίδης,
Μ. Κουόμο,
Π. Ταράνη,
Μ. Μπαλοδήμου

Τοποθεσία
Θεσσαλονίκη

Διοργανωτής
Ο.Π.Ε.Θ. '97 και U.I.A.

Διάκριση
Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

Αναζητώντας το χαμένο χρόνο

Σε κάθε ιστορική πόλη ανακαλύπτουμε τα επάλληλα στρώματα του χρόνου ή τα διάφορα αρχιτεκτονικά στρώματα, που συνυπάρχουν, εφάπτονται, χωρίς οναγκαστικά να παίρνουν υπόψη τους το ένα το άλλο. Το φαινόμενο της οργής διάταξης της πόλης σε στρώματα αποτελεί ένα γεγονός ερηθουτισμού του αστικού τοπίου. Το θέμα, όμως, είναι τελείως διαφορετικό και πολυσύνθετο, όταν αναδύονται αυτές οι τμηματικές λογικές στην ίδια χρονική περίοδο, όταν ένας φθιός μιας προηγούμενης περιόδου έρχεται στην επιφάνεια της τρέχουσας πόλης.

Στην πορεία διαπίστωση βασίστηκε η πρότασή μας, για να καταλήξει στο ότι μια νέα ερμηνεία για τη σημερινή δυναμική του «άξονα» μπορεί να βασιστεί στην πολυμορφία, την πολυπλοκότητα και την έντονη στρωματογραφία του. Προτάθηκε μια εκτεταμένη ερευνητική ανασκοφή κατά μήκος όλου του «Άξονα», οργανωμένη μακριά από την τακτική του «τυχαίου» και του «ατυχήματος» με την οποία συνήθως προχωρούν οι ανασκαφές μέσα σε πυκνοδομημένο αστικό ιστό. Τα αποτελέσματα της ανασκοφικής δραστηριότητας θα διαμορφώσουν την τελική εικόνα του χώρου, ανάλογα με τη σημασία των ευρημάτων αλλά και ανάλογα με την ιστορική ή μορφολογική φέρση του «επάνω» επιπέδου της πόλης, η οποία θα καθορίσει τελικά την ανάδυση ή όχι του άλλου. Σε αυτήν τη λογική της ανόδης των «επάλληλων πόλεων» χρησιμοποιείται ως σχεδιαστικό εργαλείο ο τετραγωνικός κώνοβος που διαμορφώνει το διάφορο σημεία του «άξονα» (πλαιοία-πάρκο-περίπατος), καθώς είναι ευέλικτος και εύχρηστος και βασίζεται στην πραγματικότητα του αρχαιολογικού κανόβου.

In search of the lost time.

The historical facts surrounding the creation of the monumental axis of Aristotelous indicate with clarity the problem of all historic cities with numerous layers of growth, where the old is revealed and revokes the new, where the successive levels are in conflict or ignore each other, as each claims for itself its own space in the contemporary city. Perhaps the greatest strength of the Aristotelous axis in its present, incomplete form lies in the fact that it is a record of the many forms and versions of a "unique" city consisting of separate, unfinished parts, with the charm of a complex culture that should be preserved.

The proposal is based on an attempt to reformulate, in today's conditions, a symbolic interpretation of the axis, which will determine future architectural interventions there and contribute to its revival. The conclusion is that any new interpretation of today's dynamic of the axis should be based on multifamily, multiplicity and distinct stratification.

An extensive investigative excavation is proposed along the whole length of the axis, the results of which will determine the final aspect of the space. In the context of the exposure of "successive cities", a square grid is used as a designing tool to form the different parts of the axis (square-park - promenade), because it is flexible and easy to use and also forms base on the reality of the archeological grid.

- 1 | Διαμόρφωση του πάρκο
- 2 | Ισογράμμα της πρότασης στο πάρκο της Αρχαίας Αγοράς
- 3 | Αξονομετρικό της πρότασης στο πάρκο της Αρχαίας Αγοράς
- 4 | Πρόταση επέμβωσης στο πάρκο της Αρχαίας Αγοράς
- 5 | Προοπτικό αίσθουσας εκδηλώσεων κάτω από την πλαιοία Αριστοτέλους

